

IN KUNSTZAAL PICTURA, den Haag, waren schilderijen en aquarellen door H. van Meegeren en Willem C. Rip tentoongesteld. Van Meegeren, stoutmoedig vormbouwer, als colorist voorzichtig en bijna schroomvallig, aquarelleert niet zonder virtuositeit een stierenkop en zet, in pastel, een kloek met kuikens zoo ferm op de pooten, dat men als het ware de bouten onder de veeren ziet. Een „Landlooper” (pastel) heeft waarlijk grandezza. In zijn schilderijen geeft hij aan de kleur te weinig waarde (een stilven met kreeft maakt een uitzondering). Rip is een der getrouwen van de Haagsche School. Een aquarel als „In den polder” herinnert aan Weissenbruch; een schilderij als „Molen bij Elshout” aan J. Maris. Een enkele maal doet hij denken aan Sam Verveer (aquarel „Dorp Wouw”). Maar volgde Rip — waarschijnlijk onbewust — de Hagenars dan wel al te gehoorzaam in visie en opvatting na, wat hij toch ook van dezen geleerd, of met hen gemeen heeft, is de lust in het schilderen om het schilderen zelf. Deze verleent zijn werk een frischheid, die in het bijzonder enkele studies pittig en aantrekkelijk maakt.